Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Staffeldt, A. W. Schack von

Titel: IX. Erindring og Haab [Tidt jeg giennem Mindets Skyggerige]

Citation: Staffeldt, A. W. Schack von: ”IX. Erindring og Haab [Tidt jeg giennem Mindets Skyggerige]”, i Staffeldt, A. W. Schack von: *Samlede digte*, udg. af Henrik Blicher , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, C.A. Reitzel, 2001, s. 189. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-staffeldt01val-shoot-workid85922/facsimile.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede digte

VIII

Tilstaaelsen

Ufulgt, vovsomt, over Ord og Ting,
Tankevendnens Æronaut, jeg sveier;
Mængdens Trængsel under mig sig dreier
Lig en Myggeskye, i Leeg omkring.

Svimlende, ved Kiedens første Ring
Voldsomt jeg i Ligevægt mig veier,
Lig Cometen, som kun ikke skeier
Af sin Banes dristigt-skrevne Sving.

Skal jeg, tør jeg vove at udsukke
Hvad jeg bar i Tausheds Helligdom?
Gierne, ak! jeg gierne vendte om.

Gierne jeg for Kiephest og for Dukke
Min utrættelige Kunstnerstav,
Ak! og selv mit Ideal bortgav.

IX

Erindring og Haab

Tidt jeg giennem Minders Skyggerige
Sukker efter hvad jeg før besad,
Som om Aanden alt i Svaneqvad
Vilde til sit Fødeland bortvige.

Snart de Elskedes Phantomer stige
For mit Blik, i yndig malet Rad,
Dog blant dem, fra Tusciernes Stad[1]),
Skrider seirende Dione Lige.

1) Florents.

Sult paa Florents's Høie[2] leirer sig,
Arno's Bølge mod sit Udspring triller
O Theresa! før jeg glemmer dig!

Slette, Bierg og Hav fra dig mig skiller,
Derfor Døden blidt tilsmiler mig
Mens i Himlen jeg dit Billed' stiller.

2) De ere nemlig meget frugtbare.

X

Til Marchesi[1]

Efter en blid Aria

Mandens Høihed i din Himmelsang
Idealsk med Møens Ynde stemmer,
Som tvetydigt Kiøn om Liber's Lemmer
Sig i yndig-blandet Omrids svang.

Hvert et Hierte Nag og Tvivl og Trang,
Overgivet til din Vellyd, glemmer:
Harmonie hvert indre Oprør tæmmer,
Skiøn som den der af din Barm udsprang.

Naar i Venskabs Favn Saldagno[2] hviler
Og hans Aand i Melodie bortiler,
Da det bæver giennem Væsners Rad:

1) Denne ypperligste blant alle nu levende Castrater, overgaaet alle sine Kunstbeslægtede i Tonernes Styrke og Dybde. Hans Sang er derfor en idealsk Blanding af Mandighed og Qvindelighed og kunde kaldes en akustisk Bacchus.

2) I Conte di Saldagno er en af Marchesi's heldigste mimiske og musikalske Udførelser, især i Slutningsscenen, hvor han opgiver sin Aand i Sang.